

Μηναῖον - **ΤΗΙ Δ' ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ**

Μνήμη τῶν Ἀγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος α'.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ
ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

ἦ· Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμννάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ
ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος α'.

Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας τῆς
τρισηλίου Θεότητος, τοὺς τὴν οἰκουμένην
ἀκτίσι δογμάτων θείων πυρσεύσαντας·
τοὺς μελιρρύτους ποταμοὺς τῆς σοφίας,
τούς τὴν κτίσιν πᾶσαν θεογνωσίας νάμασι
καταρδεύσαντας· Βασίλειον τὸν μέγαν, καὶ
τὸν Θεολόγον Γρηγόριον, σὺν τῷ κλεινῷ
Ἰωάννῃ, τῷ τὴν γλώτταν χρυσορρήμονι·
πάντες οἱ τῶν λόγων αὐτῶν ἐρασταί,
συνελθόντες ὕμνοις τιμήσωμεν· αὐτοὶ γὰρ
τῇ Τριάδι, ὑπὲρ ὧν αἰεὶ πρεσβεύουσιν.

Δόξα. **Ἑτερον.**

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος δ'.

Ὡς τῶν Ἀποστόλων ὁμότροποι, καὶ τῆς
οἰκουμένης Διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότη τῶν
ὅλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ

δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα
ἔλεος.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος δ'.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις
ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς
ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ
ένώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν
ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ
ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ
θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν
ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Α'.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς Ἐκκλησίας
Χριστοῦ, τὸν κόσμον ἐφωτίσατε, ταῖς
διδασκαῖς ὧν, Πατέρες θεόσοφοι, τήξαντες

τὰς αἰρέσεις, πάντων τῶν κακοδόξων,
σβέσαντες τὰς φλογώδεις, τῶν βλασφημῶν
συγχύσεις· διὸ ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ,
πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Παρθένε πανύμνητε, Μήτηρ
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρία Θεόνυμφε, καὶ
ἀπειρόγαμε, Πιστῶν ἡ ἀντίληψις, ῥῦσαι
παντὸς κινδύνου, καὶ παντοίας ἀνάγκης,
Δέσποινα Θεοτόκε, τοὺς ἐν πίστει καὶ
πόθῳ, τῇ σκέπῃ σου προσφεύγοντας, μόνη
Θεόνυμφε.

Κάθισμα Β'.

Τοῦ Μηναιίου ---

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐν λειμῶνι τῶν Γραφῶν, καθάπερ
μέλισσαι Σοφοί, προσσιπτάμενοι ὑμεῖς,
περιεδρέψασθε καλῶς, καὶ τῶν ἀνθέων
τὰ ἄριστα καὶ τὸ μέλι, πᾶσι τοῖς πιστοῖς
τῶν διδαγμάτων ὑμῶν, προτίθεσθε ὁμοῦ,
εἰς πανδαισίαν αὐτῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἅπας
γλυκαινόμενος, μετ' εὐφροσύνης κραυγάζει·
Πάρεστε πάλιν, καὶ μετὰ πότμον, τοῖς ὑμᾶς
εὐφημοῦσι Μακάριοι.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τρικυμίας τῶν παθῶν, ὁ ἀσυνείδητος
ἐγώ, χειμαζόμενος Ἀγνή, ἐπικαλοῦμαι
σε θερμῶς. Μὴ μὲ παρίδῃς τὸν δείλαιον
ἀπολέσθαι, ἄβυσσον ἐλέους ἡ τέξασα· πλήν
σου γὰρ ἄλλην ἐλπίδα οὐ κέκτημαι. Μὴ οὖν
ἐχθροῖς ἐπίχαρμα καὶ γέλως, ὁ πεποιθὼς
σοι ὀφθήσομαι· καὶ γὰρ ἰσχύεις, ὅσα καὶ
βούλει, ὡς Μήτηρ οὔσα τοῦ πάντων Θεοῦ.

Κάθισμα Γ'.

Τοῦ Μηναιίου ---

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Οἱ σοφοὶ Διδάσκαλοι, τῆς οἰκουμένης,
οἱ Θεὸν δοξάσαντες, ἔργοις καὶ λόγοις ἐπὶ
τῆς γῆς, μεγαλυνέσθωσαν σήμερον, ὡς
σωτηρίας ἡμῖν ὄντες πρόξενοι.

Δόξα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἑορτάζει σήμερον ἡ Ἐκκλησία, τὴν
σεπτὴν πανήγυριν, τῶν Διδασκάλων τῶν
τριῶν· καὶ γὰρ αὐτοὶ ἐστερέωσαν, τὴν
Ἐκκλησίαν αὐτῶν θείοις δόγμασιν.

Καὶ νῦν.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Προστασία ἄμαχε, τῶν θλιβομένων,
καὶ θερμὴ ἀντίληψις, τῶν πεποιθότων ἐπὶ
σέ, ἐκ τῶν κινδύνων με λύτρωσαι· σὺ γὰρ
ὑπάρχεις, ἡ πάντων βοήθεια.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ
δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἀντίφωνον Α'.

Ἦχος δ'.

Ἐκ νεότητός μου πολλά πολεμεῖ με
πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον
Σωτήρ μου. (δίς)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ
τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε
ἀπεξηραμμένοι. (δίς)

Δόξα.

Ἀγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ
καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ
Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς
χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν
κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον. Ψαλμοὶ 131, 48.

Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται
δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσει
ἀγαλλιάσονται. (δίς)

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ
μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται
δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσει
ἀγαλλιάσονται.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν
Ἁγίοις ἐπαναπαύη, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ

Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ

Ἀμήν.

Ἦχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. (δίς)
Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον
τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία. Ὁρθοί. Ακούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου
τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πρόσχωμεν.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΙΕΡΕΥΣ (ἀπὸ τῆς Ὁραίας πύλης)
(τ' 9-16)

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα·
δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται καὶ
εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν
εὐρήσει. Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα
κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον
ἵνα ζῶν ἔχωσιν καὶ περισσὸν ἔχωσιν.
Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ
καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν
προβάτων· ὁ μισθωτὸς καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν,

οὐ οὐκ ἔστιν τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφήσιν τὰ πρόβατα καὶ φεύγει καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει ὅτι μισθωτὸς ἔστιν καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν, καθὼς γινώσκει με ὁ πατήρ καὶ γὰρ γινώσκω τὸν πατέρα· καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κἀκεῖνα δεῖ με ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσιν, καὶ γενήσονται μία ποίμνη, εἰς ποιμὴν.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ραντιεῖς με ὕσσῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου

ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ το Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Τοῦ Μηναίου - - -

ΧΟΡΟΣ

Δόξα. **Ἦχος β'.**

Ταῖς τῶν Διδασκάλων πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσιν ὑμῶν, Ὅσιοι Πατέρες, καὶ γεγονάτε Ποιμένες

τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκοντες τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ θεότητι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων καὶ κατὰπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἐν ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἀθανασίου, Κυρίλλου καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρίας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος Τριμυθούντος καὶ Νεκταρίου Πενταπόλεως τῶν θαυματουργῶν τῶν ἀγίων ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, Μηνᾶ τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν Ἱερομαρτύρων Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου, τῆς ἀγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας· τῶν ἀγίων ἐνδόξων Μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας, Αἰκατερίνης, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης, Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ τῶν ἐν ἀγίοις πατέρων ἡμῶν καὶ οἰκουμενικῶν μεγάλων διδασκάλων καὶ ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ὧν καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν· καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων. Ἰκετεύομέν σε, μόνη πολυέλεε Κύριε,

ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιланθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἰ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Μηναίου ---

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Τὸς ἀσφαλεῖς.

Τοὺς Ἱερούς καὶ θεοφθόγγους Κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Διδασκάλων Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν κάματον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος δοξάζων τοὺς Ἁγίους σου.

Ὁ Οἶκος.

Τίς ἱκανὸς τὰ χεῖλη διαῖραι, καὶ κινῆσαι τὴν γλῶσσαν πρὸς τοὺς πνέοντας πῦρ, δυνάμει Λόγου καὶ Πνεύματος; ὅμως τοσοῦτον εἰπεῖν θαρρήσω, ὅτι πᾶσαν παρῆλθον τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν οἱ τρεῖς, τοῖς πολλοῖς καὶ μεγάλοις χαρίσμασι, καὶ ἐν πράξει καὶ θεωρίᾳ, τοὺς κατ' ἄμφω λαμπροὺς ὑπεράραντες· διὸ μεγίστων δωρεῶν τούτους ἡξίωσας, ὡς πιστοὺς σου θεράποντας, ὁ μόνος δοξάζων τοὺς Ἁγίους σου.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῇ Λ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν ἐν Ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ οἰκουμενικῶν

Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου,
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ
Χρυσοστόμου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τοῦ Ἁγίου
Ἱερομάρτυρος Ἱππολύτου Πάπα Ῥώμης,
καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Κενσουρίνου, Σαβαΐνου,
Χρυσῆς, καὶ τῶν λοιπῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Θεοφίλου τοῦ Νέου.

Ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Θεόδωρος ὁ
Μυτιληναῖος καὶ ἐν Μυτιλήνῃ μαρτύρησας
ἐν ἔτει αψπδ' (1784), ἀγχόνῃ τελεοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΧΟΡΟΣ

Καταβασίαι τῆς Ὑπαπαντῆς

Ὡδὴ α'. Ἦχος γ'.

Χέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἥλιος,
ἐπεπόλευσε ποτέ· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη,
ἐκατέρωθεν ὕδωρ, λαῷ πεζοποντοποροῦντι,
καὶ θεαρέστως μέλποντι. Ἄισωμεν τῷ
Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὡδὴ γ'.

Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων,
στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν
ἐκτήσω, τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Ὡδὴ δ'.

Ἐκάλυψεν οὐρανούς, ἡ ἀρετὴ σου
Χριστέ· τῆς κιβωτοῦ γὰρ προελθὼν, τοῦ
ἀγιάσματος σου, τῆς ἀφθόρου Μητρός, ἐν
τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, ὥφθης ὡς βρέφος,
ἀγκαλοφορούμενος, καὶ ἐπληρώθη τὰ
πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Ὡδὴ ε'.

Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν
θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης
δορυφορούμενον, ὦ τάλας! ἐβόα, ἐγώ, πρὸ
γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς
ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Ὡδὴ ς'.

Ἐβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς
ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, ὁ λαοῖς ἐπέστη. Ἐκ
Θεοῦ Χριστὲ σὺ Θεός μου.

Ὡδὴ ζ'.

Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας
θεολογήσαντας, καὶ Παρθένῳ, ἀκηράτῳ,
ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν,
εὐσεβῶς μελωδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ η'.

Αἰνοῦμεν, ἐνλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον.

Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείας
προεστῶτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ
λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον.
Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν
ὑμνοῖς τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Ὡδὴ θ'.

Μεγαλυνάριον. Ἦχος β'.

Στίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον,
καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
σωτήρί μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,

τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ το ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἐποίησε Κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς

Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τοῦ Μηναιίου ---

Ἦχος β'. Ὁ Εἰμός.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν. (δίς)

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεομακάριστε Κόρη, τὴν ἐλπίδα μου πᾶσαν προθύμως ἀνατίθῃμι ἐν σοί, σῶσόν με Μήτηρ τῆς ὄντως ζωῆς, καὶ τρυφῆς ἀενάου, πλησθῆναι καθικέτευε Ἀγνή, τὸν ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ ὕμνοις μεγαλύνοντα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπιφανεῖσα Παρθέने, τῆς ψυχῆς μου τὸν ζόφον, φωτὸς σου ταῖς αὔλοις ἀστραπαῖς, αὔγασον πύλη τοῦ θείου φωτός, καὶ πυρὸς αἰωνίου, ῥυσθῆναι καταξιώσον Ἀγνή, τὸν ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ ὕμνοις μεγαλύνοντα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νενοσηκότας ὀρῶσα, καὶ ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, καὶ βεβλημένους πάθεσι δεινοῖς, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Δέσποινα, θεραπεύσασα λῦσον τῶν νῦν παρενοχλούντων λυπηρῶν, ἵνα πάντες σὲ ὕμνοις, ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν τῇ γαστρὶ σου σκηνώσας, ἐκ γαστροῦς
πρὸ αἰώνων, πατὴρ ὄνπερ ἐγέννησεν Υἱόν,
τέλειος γέγονεν ἄνθρωπος, καὶ πηγὴν
χαρισμάτων, σὲ Θεομῆτορ ἔδειξεν ἡμῖν, τοῖς
πιστῶς προσκυνοῦσι τὴν ἄφραστόν σου
γέννησιν.

Τῶν Ἱεραρχῶν.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος β'. Ανάρχον Γεννήτορος.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τοὺς ἐν Ἱεράρχαις,
Φωστῆρας τρεῖς μεγάλους.

Ἰδοὺ τὸ ὑμέτερον, γεώργιον καὶ
ποιμνιον, ὑπὲρ οὗ τοὺς μεγίστους πόνους
ὑπέστητε, εἰς ἓν συνελθόντες ὁμοῦ τε, τοὺς
τρεῖς ὑμᾶς συμπααραλαβόντες, κοινὴν ἔχει
αἴνεσιν, τὴν ὑμῶν ἡδίστην ἔνωσιν.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου τοὺς
τρισολαμπτήρας, Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας.

Οὐ δίστομον μάχαιραν, ἢ χάρις ἀλλὰ
τρίστομον, κατὰ τῶν πολεμίων αὐτῆς
προβάλλεται· ἐν οὐρανοχάλκευτον ξίφος,
τρισὶν ἀκμαῖς κατεστομωμένον, ἀεὶ
προμαχόμενον, τριλαμποῦς μιᾶς θεότητος.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τοὺς
κεκοσμηκότας, Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν.

Ὑμῶν τὸ πολίτευμα, ἐν οὐρανοῖς
ἦν Ἐνδοξοί, καὶ τὴν σάρκα φορούντων,
ἔτι τὴν ἄσπilon· οὐς εἰλικρινῶς νῦν
οἰκοῦντες, τοὺς ἐπὶ γῆς ἡμᾶς στεφομένους,
τὰ ἄνω πρεσβεύετε, καὶ φρονεῖν καὶ
πραγματεῦσθαι.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν,
καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Στενεῖ με τὸ πλάτος σου, τῶν μεγαλείων
Δέσποινα, καταπνίγον τὸν λόγον ὑπὸ
πυκνότητος, καὶ μοι παραδόξως συμβαίνει,

τὸ ἀπορεῖν ἐκ τῆς εὐπορίας· διὸ τὸν
τοσοῦτόν σε, μεγαλύναντα δοξάζομεν.

Ἄλλος Κανὼν.

Τῶν Ἱεραρχῶν.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τοὺς τῆς
Παναγίας, Τριάδος τρεῖς Ποιμένας.

Ἐπήρθη τῆς Τριάδος ἡ ἀρετὴ, καὶ
τὰ πάντα τῆς δόξης ἐπλήρωσεν, ἄλλην
ἡμῖν, αἴγλην ἀναλάμψασα τριλαμπῇ, ὡς
ἑαυτῆς ἀπαύγασμα, τοὺς ἐπουρανίους
μυσταγωγούς, δι' ὧν ἐπὶ τὴν θείαν, ἐκείνης
θεωρίαν, οἱ εὐσεβοῦντες ὁδηγούμεθα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τοὺς ἐκ Τρισηλίου,
Φωστῆρας τρεῖς μεγάλους.

Οὐκ ἔστι δευτερεῖον ἐν τοῖς τρισί· τὰ
πρεσβεῖα γὰρ ἕκαστος φέρεται, πρῶτος
δοκῶν, καὶ τοὺς ὁμοτίμους ὑπερνικῶν·
ἐξοικειοῦται μᾶλλον δέ, τὴν ἀλλήλων
νίκην περιχαρῶς· οὐ χώρα γὰρ ἐνταῦθα,
τῷ φθόνῳ παρρησίας, λυμαιομένῳ τὴν
ὁμόνοιαν.

Δόξα. Τριαδικόν.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς
τριςυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ
κράτος.

Πατέρας ἡ εὐσέβεια τοὺς αὐτῆς,
πρωτοτόκους υἱοὺς ἀναδείξασα, τέκνα
γεννᾷ, γνήσια καὶ ἄμωμα δι' αὐτῶν,
τελειούμενα Πνεύματι, τῷ ζωὴν λαλήσαντι
ἐν αὐτοῖς· καὶ σώζειν ἐξαίτεται, εἰς τέλος
τὴν εἰρήνην, ἣν ἀπ' αὐτῶν ἐκληρονόμησε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν,
τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Υἱὸν Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἡ τῶν σοφῶν,
Διδασκάλων ἀκρότης ἐκήρυξε, τὸν σὸν Υἱόν,
ἐξ ἀποκαλύψεως Πατρικῆς, οὐκ ἐκ σαρκὸς
καὶ αἵματος, τοῦτο μνηθεῖσα Μητέρα Θεοῦ·
διὸ σε καὶ Παρθένον, διδάξασα Μητέρα, καὶ
Θεοτόκον ἐμεγάλυνε.

Ὡδὴ θ'. Καταβασία. Ἦχος γ'.

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν
Χριστιανῶν, σκέπε φρούρει φύλαττε, τοὺς
ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον
κατίδωμεν οἱ πιστοί, πᾶν ἄρσεν τὸ
τὴν μήτραν διανοίγον, ἅγιον Θεῶ· διὸ
πρωτότοκον Λόγον, Πατὸς ἀνάρχου Υἱόν,
πρωτοτοκούμενον Μητρί, ἀπειράνδρῳ,
μεγαλύνομεν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι,

τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τὰ τοῦ φωτὸς δοχεῖα, τὰς φεγγοβόλους
ἀστραπάς, Βασίλειον νῦν τὸν Μέγαν,
Γρηγόριον Θεολόγον, Χρυσόστομον
Ἰωάννην, ἀνευφημήσωμεν πάντες.

Ἔτερον.

Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἡ ἐνιαία θεότης, Πατὴρ Υἱὸς καὶ
τὸ Πνεῦμα, ταῖς Βασιλείου πρεσβείαις,
Γρηγορίου καὶ Ἰωάννου, καὶ τῆς ἀγνῆς
Θεοτόκου, μὴ χωρισθεῖν σῆς δόξης.

Θεοτοκίον.

Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Χρυσοπλοκάτατε πύργε, καὶ
δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε,
καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ἀκατανόητον
θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην;

Οἱ Αἶνοι. Ἦχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρόπει ὕμνος τῷ
Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ
πρόπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτὸν
πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ
ὔδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ
ὄνομα Κυρίου.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῶ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῶ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῶ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῶ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ὁρμαφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δησαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἐγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Στιχηρά. Τῶν Ἱεραρχῶν.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος β'. Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλήθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι, στεφανώσωμεν τοὺς Διδασκάλους; Τοὺς διηρημένους τοῖς σώμασι, καὶ συνημμένους τῷ Πνεύματι, τοὺς τῶν θεοφόρων πρωτοστάτας, Τριάδος, τοὺς ἰσαρίθμους καὶ θεράποντας, φωστῆρας, τῆς οἰκουμένης διαλάμποντας, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς στύλους, οὓς στεφάνοις δόξης, ὡς νικήσαντας στεφανοῖ, Χριστός ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ποίοις ὕμνων διῶν κάλλεσιν, ἀναδήσωμεν τοὺς θεοφόρους; τοὺς οὐρανομούστας καὶ κήρυκας, τῆς ὀρθοδοξίας ὑπάρχοντας· τοὺς ἀκραιφνεστάτους θεολόγους, τὸν μέγαν ἱεροφάντορα Βασίλειον, τὸν θεῖον, καὶ θεορρήμονα Γρηγόριον· καὶ Ἰωάννην τὸν πάνυ, τὸν χρυσοῦν τὴν γλῶτταν, οὓς ἐδόξασεν ἡ Τριάς, ἀξίως ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ποίοις ἐγκωμιῶν ῥήμασιν, ἐπαινέσωμεν τοὺς Ἱεράρχας; τοὺς ἰσαποστόλους ἐν χάριτι, καὶ ὁμοτίμους χαρίσματος· τοὺς τῆς ἀσεβείας καταλύτας, σωτῆρας, καὶ

ὁδηγούς λόγω καὶ πράγματι. Ποιμένας, χριστομιμήτους διὰ πίστεως· τοὺς ἐπιγείους Ἀγγέλους βροτοὺς οὐρανίους· οὓς ἐτίμησεν ὁ Χριστός, τῆς δόξης ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

*Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.*

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι,
καταστέψωμεν τὸν Χρυσολόγον, ἅμα
Βασιλείῳ Γρηγόριον; τὰ σεπτὰ δοχεῖα τοῦ
Πνεύματος, τοὺς στερρόους τῆς πίστεως
προμάχους, τοὺς στύλους τῆς Ἐκκλησίας,
Πιστῶν στήριγμα· ἀπάντων, ἀμαρτανόντων
παραμύθιον· πηγὰς βλυζούσας τὸ νᾶμα·
ἐξ οὗ ἀρυόμενοι, ἡδυνόμεθα ταῖς ψυχαῖς,
αἰτοῦντες συγχώρησιν, σφαλμάτων καὶ
μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Τοῦ Μηναίου - -

Ἦχος β'.

Σήμερον αἱ ψυχαί, τῶν γηγενῶν
ύψοῦνται ἐκ γηϊνῶν. Σήμερον οὐράνιοι
γίνονται, τῶν Ἀγίων ἐν τῇ μνήμῃ· αἱ γὰρ
πύλαι τῶν οὐρανῶν ἐπαίρονται, καὶ ἡμῖν
τὰ τοῦ Δεσπότης γνωρίζονται. Οἱ λόγοι
τοὺς λόγους κηρύττουσι, καὶ αἱ γλῶσσαι
τὰ θαύματα μέλπουσιν· ἡμεῖς δέ, πρὸς
τὸν Σωτῆρα βοῶμεν. Δόξα σοι Χριστῷ τῷ
Θεῷ, τοῖς γὰρ Πιστοῖς εἰρήνη, διὰ τούτων
ἐγεγόνει.

Καὶ νῦν. **Προεόρτιον.**

Τοῦ Μηναίου - -

Ἦχος β'.

Σήμερον ὁ Χριστός, ἐν τῷ Ναῷ
προσφέρεται ὡς βρέφος. Σήμερον ὑπὸ
Νόμον γίνεται, ὁ Μωσεῖ διδούς τὸν Νόμον,
τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαὶ τεθάμβηνται,

ἐν ἀγκάλαις γηραιαῖς κατεχόμενον, τὸν
συνέχοντα πάντα θεώμεναι· Συμεῶν
εὐλαβείας πλησθεὶς καὶ χαρᾶς ἐβόα· Νῦν
ἀπολύεις με Σῶτερ, ἐκ τῆς ἐπικήρου ζωῆς
πρὸς τὴν ἀγήρω λῆξιν· εἶδον γὰρ σε καὶ
εὐφράνθην.

Ἡ Μεγάλη Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα
ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν
ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ
παντοκράτορ· Κύριε Υἱέ μονογενές, Ἰησοῦ
Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ
Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἱρὼν τὴν ἁμαρτίαν
τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἱρὼν τὰς
ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος
Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ

δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον. Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ἦχος δ'.

Ὡς τῶν Ἀποστόλων ὁμότροποι, καὶ τῆς οἰκουμένης Διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ